

този день, защото въспоменуваме едно велико събытіе отъ земния животъ на Спасителя.

Иисусъ Христосъ поучавалъ народа, правялъ чудеса; скоро са расчула мълва за чуднытъ дѣла на Иисуса между Іудеитѣ. Когато Иисусъ съсь ученицытъ си отхождалъ въ градъ Іерусалимъ, столицата на Іудея, тогасъ голѣма тълпа народъ го обиколила, като съкы желаялъ да види Тогози, който е направилъ толкози чудеса. Иисусъ Христосъ повикалъ при Него Си двама отъ ученицытъ си и имъ заповѣдалъ да идѣтъ въ ближнето село и да отвържѣтъ и му доведѣтъ отъ тамъ онуй магаренце на което никой отъ чловѣцытъ ёще не былъ възсѣдалъ. Иисусъ Христосъ като Богъ былъ *всевѣдущъ*, и зарадъ туй знаялъ, че ученицытъ ще намѣрѣтъ въ селото таквози магаренце свързано наедно съ магарицата; тѣй и разеснилъ Иисусъ туй на ученицытъ Си. Ученицытъ, като влѣзли въ селото, наистина намѣрили магаренцето и магарицата, за които имъ казвалъ Иисусъ. Тѣ гы отвързали, довели магарицата и магаренцето при Иисуса, намѣтали на магаренцето дрехытъ си и турнѣли на него Божественныя Учитель. Тѣй възсѣднѣлъ на магаренцето забиколень отъ множеството на народа, който съ голѣмъ вѣсторгъ Го привѣтствуваше, зель да приближава Иисусъ къмъ Іерусалимъ. Мнозина отъ народа, като желаяли да почетѣтъ Иисуса, рѣжали прѣчкы отъ дръветата и постилали съсь тѣхъ пѣтя на Иисуса; другы си събличали отъ дрехытъ и гы хвърляли подъ краката на магаренцето, на което тържественно вѣздялъ Иисусъ. Въ града множеството на народа са уголѣмило и сичкытъ съ вѣсторгъ и изумѣванье гледали на сына на скромныя дърводѣлецъ, комуто было дадено да извърши тол-